პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი — მეთერთმეტე

საქ. კომუნისტური პარტიის (ბ) ცენტრ. კომიტეტის — და — სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, ჟითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცაკის ორგანო

კომუნისტი

რედაქცია თბილისი, რუსთაველის პრ., № 16, მეორე სართული. რედაქციაში საქმეზე მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე დღის 11 საათიდან 3 საათამდე და საღამოს 6 საათიდან 11 საათამდე. ტელეფ. რედაქტორის . . 14 76, რედაქტორის მოად. 23—17, მდივნის . . . . 10—58, მახვიერი განყოფილ. 22—44

მთავარი კანტორა თბილისი, რუსთაველის პრ., № 34. ტელეფონი № 8—81.

ხელისმოწერის ფასი: 1 თვით 1 მანეთი, 1 წლით — 12 მან. უცხოეთში 1 თვით — 3 მანეთი

განცხადების ფასი: საქართველოს ფარგლებში: ნონპარელის სტრიქონის ტექსტის ბოლოში—1 მ. 50 კ., ტექსტის შიგნით—3 მ.; სამგლოვიარო განცხადებების დაბეჭდვა—25—35 მ. განცხადებები მიიღება თბილისში მხოლოდ „კომუნისტი“-ს მთ. კანტორაში (რუსთაველის პრ., № 34), პროვინციაში—ოსტატ-ტელეგრაფის დაწესებულებებში (საგაზეთო ბიუროებში). „კომუნისტი“-ს ექსპედიცია მოთავსებულია ქაშის ქ. № 68, ტელ. 5—43.

გაზეთის მიღებ-გაცემის შემთხვევაში დარეკეთ ტელ. № 17—55

დღიური

— ბერლინში წარმატებით დამთავრდა საბჭოთა კავშირის მოლაპარაკება.
— ესპანეთში გამოცხადდა რესპუბლიკანური წყობილება.
— ამერიკაში 8 წანგს მიუსაჯეს სიკვდილით დასჯა.
— იაპონიაში შესდგა ახალი მთავრობა.
— შეტაკება ჰავანურის მუშებსა და პოლიციის შორის.

ხუთშაბათი, 16 აპრილი 1931 წ. ყოველდღიური გაზეთი № 88 (3043) ფასი 5 კაპ.

მძლავრი გამოძახილი

მოწინავე პროლეტარული რაზმის — ტულის მუშების მიმართვამ ფართო გამოხმაურება ჰპოვა საბჭოთა კავშირის მრავალ მილიონიან მუშათა მასებში, ეს მიმართვა ცხოველ ინტერესს იწვევს ყოველ ფაბრიკა-ქარხანაში, საამქროში, თვითეულ დუქნებში მოსახლეობაში.

რას მოითხოვენ ტულის მუშები? უკეთ დარაზმვას, მთელი ენერგიის დაჭიმვას და მუშაობის უფრო მაღალ ტემპებს ხუთწლედის მესამე წლის წარმატებით განხორციელებისათვის. ტულის მუშები საჭიროდ სცნობენ სოციალისტური შეჯიბრებისა და დამკვრელობის ზრდას, ყოველგვარ ჩამორჩენათა დაუფუთებლივ ლიკვიდაციას და ქვეყნის სოციალისტური ინდუსტრიალიზაციის უდიდესი გეგმის გადაჭრებით შესრულებას.

საბჭოთა კავშირის ახალგაზრდა ნაწილის ლტოლვა პარტიისაკენ აისახება ჩვენი პარტიის ავტორიტეტის უდიდესი ზრდით და ჩვენი საუნივერსიტეტო ორგანიზაციების პარტიულ შენაკადთა მიღებით. მუშათა ამ მასიური ლტოლვას პარტიისაკენ სათანადო ხელმძღვანელობა უნდა გაეწიოს და ყველაზე საუკეთესო, კლასობრივად შეგნებული პროლეტარების ხარჯზე კიდევ უფრო უნდა განვამტკიცოთ ლენინური პარტია.

ინდუსტრიალიზაციის ტემპის დაჩქარების აუცილებელ პირობას წარმოადგენს რაციონალიზატორული უდიდესი გეგმის გადაჭრებით შესრულებას.

საბჭოთა კავშირის სამეცნიერო-ტექნიკური ნაწილის ლტოლვა მუშათა მასებში, ტემპების დაუფერდების და თვითეული მუშის კვალიფიკაციის ამაღლების ამოცანას. ჩვენი მებრძოლი ლოზუნგი იქნება — ამხობენ თბილისის საწარმოთა მუშები — წარმოების მოწინავე პროლეტარები პირობას აძლევენ დაუსრულებლად გაზარდონ თავიანთი ბრძოლა ტულის მუშების საპასუხოთ პირობას ტულის მუშები, რომ გაადიდებენ გამომუშავების ნორმებს. მოახდენენ ამ ნორმების გადასინჯვას და მათი გადიდების მხრივ და წამოაყენებენ გამომუშავების შეძლებულ ნორმებს თვით საამქროებიდან და დარგებიდან.

ტულის მუშების მიმართვამ ამოძრავა მუშათა მასები. კიდევ უფრო დარაზმა ისინი ქვეყნის ინდუსტრიალიზაციის გენერალური ხაზის და ლენინური პარტიის ირგვლივ. მთელ რიგ საწარმოებში ტულის მუშების სა პასუხოთ სოციალისტურ დამკვრელობა განცხადება შეიტანეს პარტიაში მიღების შესახებ. მუშათა სოციალისტური ნაწილის ლტოლვა პარტიისაკენ ჩვენი პარტიის ავტორიტეტის უდიდესი ზრდით და ჩვენი სოციალისტური მშენებლობის ფაქტორზე. მუშათა ამ მასიურ ლტოლვას პარტიისაკენ სათანადო ხელმძღვანელობა უნდა გაეწიოს და ყველაზე საუკეთესო, კლასობრივად შეგნებული პროლეტარების ხარჯზე კიდევ უფრო უნდა განვამტკიცოთ ლენინური პარტია.

ინდუსტრიალიზაციის ტემპის დაჩქარების აუცილებელ პირობას წარმოადგენს რაციონალიზატორული უდიდესი გეგმის გადაჭრებით შესრულება.

საბჭოთა კავშირში სამეცნიერო-საგამომცემლო მუშაობის დაგეგმვის საკითხების შესახებ პირველი საბჭოთა სამეცნიერო-ტექნიკური მუშაკების მეორე მასას საკავშირო საბჭოთა სამეცნიერო-საგამომცემლო დარგში. ამ საზოგადო ქალის გადაკეთების ხელმძღვანელი ორგანო ლიტერატურის ცენტრალური კომიტეტის სახელით (ჭკუხარე ტაშ). მე გამოსვლა მიხდება კონფერენციის, დასასრულს, რაც ადგილებს ჩემი აზრის გამოთქმას კონფერენციის მუშაობის მნიშვნელობის შესახებ.

საბჭოთა კავშირში სამეცნიერო - საგამომცემლო მუშაობის დაგეგმვის საკითხების შესახებ პირველი საკავშირო კონფერენციის დღეებში პროფესიონალ პროფესიონალ ტექნიკური მუშაკების მეორე სამეცნიერო-საგამომცემლო დარგში. ამ საზოგადო ქალის გადაკეთების ხელმძღვანელი ორგანო ლიტერატურის ცენტრალური კომიტეტის სახელით (ჭკუხარე ტაშ). მე გამოსვლა მიხდება კონფერენციის, დასასრულს, რაც ადგილებს ჩემი აზრის გამოთქმას კონფერენციის მუშაობის მნიშვნელობის შესახებ.

საბჭოთა კავშირში სამეცნიერო - საგამომცემლო მუშაობის დაგეგმვის საკითხების შესახებ პირველი საკავშირო კონფერენციის დღეებში პროფესიონალ პროფესიონალ ტექნიკური მუშაკების მეორე სამეცნიერო-საგამომცემლო დარგში. ამ საზოგადო ქალის გადაკეთების ხელმძღვანელი ორგანო ლიტერატურის ცენტრალური კომიტეტის სახელით (ჭკუხარე ტაშ). მე გამოსვლა მიხდება კონფერენციის, დასასრულს, რაც ადგილებს ჩემი აზრის გამოთქმას კონფერენციის მუშაობის მნიშვნელობის შესახებ.

რესპუბლიკის გამოცხადება ესპანეთში

მუნიციპალური არჩევნების შედეგები ესპანეთში

პარიზი, 14 აპრილი. ესპანეთიდან მიღებული ცნობებით, პროვინციალური ცენტრების 44 ქალაქში, გარდა 4 ქალაქისა, სადაც მოხარკისტებმა გაიმარჯვეს, და ერთისა, სადაც ბეჭდი თანასწორად გაიყო, მუნიციპალური არჩევნების დამთავრდა. 39 ცენტრში არჩეულ იქნა 746 რესპუბლიკელი და 435 მონარქისტი. სხვორაგვეის, მეპატიკნენე - პურუტუნიული პრესა ესპანეთის მეფეს ალფონს XIII-ეს — აღარას ბარგი-ბარხანა.

„ეროვნული ცნობები არ იძლევიან წარმოდგენას იმის შესახებ, თუ რამდენი ხმა მიიღო კომპრომისმა.

„ლიბერალიტე“ იუწყება, რომ არჩეულებზე ესპანეთის კომპრომისი მიღებულ პროგრამაში: მონარქიის და პურუტუნიული რესპუბლიკის წინააღმდეგ, მუშათა-გლეხური საბჭოთა ესპანეთისათვის. მხედრიონის ბრძოლა მიწების ექსპროპრიაციის გამოუყენებლობის, საპატენტო და სხვა საღლეო დადგენილების მოსპობა, ხელფასის გადიდებისათვის მებრძოლ გლეხთა კომიტეტების დაარსება, სამუშაო დღის შემცირება, მუშების დაზღვევა, თანასწორი კომპრომისის დაწესება. (ადს).

პარიზი, 14 აპრილი. უკანასკნელი ცნობებით, ესპანეთის 49 პროვინციალურ ცენტრში, მაგრამადისა და ბარსელონას, ჩათვლით, მონარქისტებმა მიიღეს 595 მანდატი, ხოლო რესპუბლიკანელებმა და სოციალისტებმა — 972 მანდატი.

მუნიციპალური არჩევნების შედეგი სასტიკ ლახვარს სცემს მონარქისტულ რეჟიმს, მინისტრთა საბჭოს სხდომაზე მინისტრების ბრძოლა ხელისუფლების, სათავეში ახლადელი კაბინეტის შემდგომი დარჩენა პრემიერობა ანარქიის შიშით ურიგა — ხელისუფლების სათავეში ჩაიყენოს კონსტიტუციონალისტი ბეჩერანი. ცილანუნეუ და სანჩეს გერეტი მთავრობა თავს სთელს „ფაქტიურად გადამდგარად“ არჩევნების წარმატებით წაიანამავე ბულმა რესპუბლიკანელთაბმა და სოციალისტების ლიდერებმა გამოაქვეყნეს დეკლარაცია, რომელშიაც აცხადებენ, რომ მათ „გადაწყვიტეს, ენერგიული ბრძოლა უბრძოლონ იმისთვის, რათა დაიცვან მყარი და ნებისყოფა

დღეს მიწას ვაბარებთ ველი ბოლშევიკური გვარდიის მებრძოლს ამხ. ვანო სტურუას

ამხ. ვანო სტურუას ხსოვნას

ამხ. ვანო სტურუას სახით პარტიამ ქიძესთან, ბაქრაძესთან, თოდრიასთან და საბჭოთა ხელისუფლებამ დაკარგეს არა მარტო დაუფასებელი და დაუღალავი მუშაკი, რომელიც მუდამ მზად იყო გაელო ყოველგვარი მსხვერპლი რევოლიუციისა და სოციალიზმისათვის, არამედ აგრეთვე ბოლშევიკ-კომუნისტთა ძველი რეოლიუციონური გვარდიის ერთ-ერთი საუკეთესო წევრი.

იგი დაიღუპა ავის პოსტზე, როგორც შეფერება ამდენ რევოლიუციონერს. სიკვდილამდე ორი-სამი საათის წინ მიუხედავად იმისა, რომ ცუდად გრძნობდა თავს, მან ჩატარა ამიერ-კავკასიის ცაკთან არსებული ერთ-ერთი კომისიის სხდომა, ხოლო შემდეგ დაესწრო ამიერ-კავკასიის ცაკის პრეზიდიუმის სხდომას.

იგი მოკვდა 61 წლისა. თუმცა ხნიერი იყო, მაგრამ მუშაობდა როგორც სრულიად ახალგაზრდა, ჯანღონით სავსე. მხურვალე მონაწილეობას იღებდა თითქმის ყველა პარტიულ და საბჭოთა ორგანოების მუშაობაში, ყველგან შეჰქონდა ენერგიზმი და თავისი განწყობილებით იტაცებდა სხვებს.

ყოფ. ჭუთაისის გუბერნიის, სოფელ კულაშის ღარიბი გლეხის (ყოფილი ყმა) შვილი—იგი 17 წლის იყო, როცა ჩამოვიდა თბილისში ტეხნიკურ სასწავლებელში. შესასვლელად. მაგრამ ამის ნაცვლად მოხვდა თბილისის რკინის გზის სახელოსნოებში სახარატო სამჭრობაში შეგირდათ, სადაც, როგორც თითონ სწერს თავის ავტობიოგრაფიაში, ღებულობდა 15 კაპეიკს დღეში. ეს ის სახელოსნოებია, რომლის კედლებში რევოლიუციონური გამოცდილება მიიღეს ბამბრჩენოძემ რევოლიუციონერებმა (ახლელ ენუქიძე, ძმები ჩოგორიშვილები, გ. ჩხეიძე მ. ბოჭორიშვილი, და ბევრი სხვა). ამხ. ვანო სტურუამაც აქ მიიღო რევოლიუციონური გამოცდილება. 1896 წელს იგი ერთ-ერთი პირველთაგანი შედის თბილისის სოციალ - დემოკრატიულ ორგანიზაციაში, რომელიც ახლად დაარსებული იყო. ამ დროიდან იგი სდგება მებრძოლი პროლეტარიატის მოწინავე რიგებში, აქტიურ მონაწილეობას იღებს მუშების რევოლიუციურ გამოსვლებში თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ. ვანო დარჩა ურყეევი და შეუდრეკელი პროლეტარიატის რევოლიუციონერ ბრძოლაში ყველა მნრომელთა ინტერესებისათვის. 1898 და 1900 წლებში იგი მონაწილეობას იღებდა მუშების ყველა გაფიცვაში, რომელსაც ადგილი ჰქონდა თბილისში, აგრეთვე ყველა არალეგალურ მთიმთაბა.

1901 წელს იგი გაემგზავრა ბაქოში, სადაც ლ. კეცხოველთან, ენუქიძესთან, ბაქრაძესთან, თოდრიასთან და საბჭოთა ხელისუფლებამ დაკარგეს არა მარტო ძველი ბოლშევიკური გვარდიის რიგების ერთი საუკეთესო, უაღრესად თავდადებული ბოლშევიკი ლენინელთაგანი ამხ. ვანო.

კიდევ ერთი სიცოცხლე, აღსავსე რევოლიუციონური თავგანწირვის გრძნობით, გმირობითა და ენტუზიაზმით დაიწყო დაუღალავ ბრძოლაში სოციალიზმის გამარჯვებისათვის.

მისი ცხოვრება წარმოადგენდა მუშათა კლასის ბრძოლას, მისი ბრძოლა — ეს არის ამიერ - კავკასიის მუშებისა და მშრომელი გლეხობის რევოლიუციონური ბრძოლის ისტორია.

ამხანაგ ვანოს მუშაობა, მისი გადაჭრით კრისტალისებური სუფთა ბოლშევიკური დაუდგრომელი ბუნება საუკეთესო მაგალითს უნდა წარმოადგენდეს ყველა ჭეშმარიტ სოციალისტისა, პირველ რიგში, მოზარდ თაობისათვის.

პირველად ამხანაგ ვანოს შეეხედი 1920 წელს საქართველოს კომპარტიის ყრილობაზე.

მან იმ წამსვე მიიპყრო ჩემი ყურადღება თავისი ნამდვილი ბოლშევიკური გამოსვლით საქართველოს კომპარტიის ტაქტიკისა და ბრძოლის საკითხების შესახებ არალეგალური მუშაობის პერიოდში.

მენშევიკების კონტრრევოლიუციონური ბატონობის პერიოდში ვანო ეწეოდა აქტიურ მუშაობას პარტიის ცენტრალურ კომიტეტში და ყოველთვის გამოირჩეოდა ორგანიზაციისათვის ხელმძღვანელობის გაწევის უნარით და იმის ცოდნით, რომ მოეწყო მუშების და გლეხების შეიარაღებული აჯანყებები.

საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ თავის პრაქტიკულ მუშაობაში საპასუხისმგებლო პოსტებზე საკუთრებული კმაყოფილებით უყვარდა ლაპარაკი. ეს იყო მუშაობა „ისკრა“-ს ბეჭდვაზე.

ამხ. ვანო „ისკრა“-ს ერთ-ერთი მბეჭდავთაგანია. სწორედ იმ ილიჩისეული „ისკრა“-ის მსახიობისაგანაც გაღვივდა უდიდესი ტური რევოლიუციის ცეცხლი, იმ ნაპერწკლისა რომელმაც დასწვა მეფისა და კაპიტალისტური წყობილება რუსეთში. სულ ამ რამდენი ხნის წინად მატარებლის ვაგონში, რომელმაც გაგვაქანა მოსკოვისაკენ ცენტრალური საკონტროლო კომისიის დეკემბრის პლენუმზე დასასწრებლად, ჩვენ გამოკლებით ამხანაგ ვანოს მოგონებათა მოსმენით მისი წარსული მოღვაწეობის შესახებ.

მახსოვს ეს გამგზავრება. გამოვიძინეთ და შემდეგ ვანომ შემომხედა და მითხრა: „იცი, ხტეპკა, სიზმარში მე რატომღაც ვასილი ვნახე“. ამის შემდეგ ის მოჰყვა გრძელ ამბავს ვასილის შესახებ. ჩემს წინ გადაიშალა მანამდე, ჩრდილად უცნობი ვანოს, რევოლიუციონური მუშაობის და ბრძოლის ფურცელი .

ვასილი იყო მუშა, რომელიც 90-იან წლებში, ვანოსთან ერთად მუშაობდა სტამბაში. შემდეგ გამოირკვა, რომ ის იყო „იზრაწყა“-ს მიერ მიჩენილი პროვოკატორი. პარტიის გადაწყვეტილებით ვანოს დაკისრა შეესრულებინა ტერორისტული აქტი. მე გაკვირვებული, თითქოს გავშეშდი, ჩავაკვირდი მთელის ჩემის შეგნებით ვანოს ბრძნულ, მრავალი თავგადასავალითა და განცდით დასერილ სახეს, სამი საათის განმავლობაში ვუსმენდი მოთხრობას პროვოკატორის წინააღმდეგ ტეროორისტული აქტის ჩადენის შესახებ, ვგებულობდი უაღრესად საინტერესო ამბავს და ამასთან ერთად მაკვირვებდა ვანოს მეხსიერება. დღე და საათი, ამინდი, ის, თუ როგორ იყიდეს ბილეთი ვაგზალზე, თუ როგორ დაიყოლია ვასილი მასთან ერთად წასულიყო ფინეთის გზით, სადაც ვითომ რომელიღაც სადგურზე უნდა შემდგარიყო არალეგალური კრება. მთელი ეს მომზადება ამბავი, რომლის დროსაც დაჭიმული იყო ნერვები, გაკვირვებდა თავისი შინაარსით, რომელშიაც ერთდროულად დროს სულ უფრო და უფრო მეტი ნათელი ეფინებოდა რევოლიუციის ერთგული ჯარისკაცის ვანო სტურუას მრავალმხრივ და ნათელ ფიგურას... მაგრამ მან, რომელსაც უკვე ბევრი ჭქონდა შესრულებული, აუცილებლად ვერ გაიხსენა ეს ისტორია. მოთხრობის დამთავრებისას მან კიდევ უფრო მეტი აღელვებით მოიგონა, თუ როგორ ჩაჯდება ჩემ ყოველივე არამზადას ხელი უანგარიშოში, აიღო ხელი, რომელშიაც ფინური დანა ეჭირა, როგორ ეუბნებოდნენ, მუხლებზე დაჩოქილი, ჯერ კიდევ რამდენიმე საათის წინად ამაყი, სახიზარი ჯაშუში, რომელიც ფიქრობდა, რომ მიდიოდა ის ყველას მოატყუებლად და გასაცემად.

„მუშათა კლასის მოღალატეების შებრალებაც შეიძლებელია, შენ იცი, თუ რის თვის უნდა იქნა მოკლული — უთხრა მას ვანომ. რამდენიმე წუთის შემდეგ პროვოკატორი უკვე მიწაში იყო ჩაფლული, ფინეთის რკინიგზის ერთ - ერთი სადგურიდან ცოტაოდნ მოშორებით.

ვანომ დაამთავრა, ამოიოხრა და ხთქვა: „ყველაფრის გაკეთება მიხდებოდა პარტიის დავალებით რევოლიუციისათვის. შავი მუშაობის შესრულებაც ხომ საჭირო იყო, რომლისაც პარტია გიბრძანებდა“.

ყველაფერი იმის მოგონება, რის შესახებაც ლაპარაკობდა ვანო, შეუძლებელია. არა ერთი და ორი ასეთი ეპიზოდის შესახებ უამბნია მის თავისუფალ დროს, სანამ „დანაშაული“ ჩაიდებს ვანომ შეიძს „კანონთა კრებულის“ თვალსაზრისით ოთხ-ნახევარი ათეული წლის თავისი მუშაობის განმავლობაში. ყველაფერი ეს ამგვარად ეკუთვნის რევოლიუციონერი გმირობის ისტორიას და ცეცხლის პირებით აჭნებია ჩაწერილი რევოლიუციის მატიანეში, ისევე, როგორც უკვდავი ვანოს სახელიც.

ერთი აზრი, რომ ასეთი ადამიანი დავკარგეთ, არაჩვეულებრივ სიხარულით მოგონებას უმატებს ახლობელ და ყველასთვის საყვარელ ვანოს შესახებ, არც კი იცი, თუ რა უნდა მოიგონო. იმას, რასაც მოგვითხრობთითა თუ ვანო, შეიძლება დაუმატოთ პირადი მოგონებანი საერთო მუშაობიდან უკანასკნელი 14 წლის განმავლობაში. მახსოვს ვანო მენშევიკების დროს არალეგალურად მოიშავე, რომელსაც ფეხზე „თმამოტყა“ ებეჭი და თავზე კაბალები ეხურა. ის იყო ქუთაისში, თბილისში, სადაც ახალგაზრდათა გუნდი ადგენდა რევოლიუციონერ ცენტრს.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ, მას შემდეგ, რაც აქართველოს ბოლშევიკების ერთ ჯგუფს ეკუთვნა გადახრა პარტიის გენერალური ხაზიდან ნაციონალ - უკლონისტებისაკენ, ჩვენ ვანოს ვხედავთ, როგორც შეურეგებელ მებრძოლს, რომელიც დაუნდობლად სწკეთავდა უკლონისტებს. შემდეგ საკონტროლო კომისიების ორგანოთა მისი ხელმძღვანელობით 7 წლის მუშაობა, სადაც ვანო სრულიად დამსახურებულად განასახიერებდა პარტიის სინდიკს, როგორც ეს მოღებულია და ამბობენ ჩვენში. დიახ, ვანო იყო პარტიის განხორციელებული სინდისი და სინდისი მუშათა კლასის, ამ ადამიანში თავი მოეყარა ყოველივე საუკეთესოს, რაც კი აქვს პარტიასა და კლასს, ადამიანის ბუნების ყოველივე კარგს საპრიად.

ის იყო ძალიან დიდი და ამის გამო განუზომლად მორიდებული. უბრალოება ნამდვილი, როგორც ეს ახასიათებს ნამდვილ რევოლიუციონერს. ის გამოირჩეოდა პირად ცხოვრებაშიაც; ვანო, რომელიც იყო შეურეგებელი, ყოველთვის პრინციპალური და სახტიკი კლასობრივ ბრძოლაში, ძალიან რბილი, შეიძლება ითქვას, გულკეთილი იყო ადამიანთა დამოკიდებულებაში, ის იყო კეთილი და მოსიყვარულე. ამიხსნის ის ყველას უყვარდა. მასში ძლიერ იყო განვითარებული სიყვარული და პატივისცემა ადამიანისადმი, ეს კი ბოლშევიკის განურჩეული თვისებაა. მზრუნველი და სათუთი ბრძნის მხახვაი, თავდადებული მეგობარი და რამდენი სხვა მრავალი, მხოლოდ კარგი თვისება იყო თავმოყრილი ამ მებრძოლ ადამიანში. ეს იყო განსაკუთრებული და მოჯადოებული ადამიანი, რამდენ დარიგებას, რამდენ „მამაშვილურ“ რჩევას მაძლევდა მე ვანო, იმდენს, რომ პირადაბრ გაკვირვა, თუ სად და როდის მოასწრებდა ამ ადამიანში ამდენი ადამიანური გრძნობა.

უკანასკნელ გაზაფხულზე ვანოს ვხედებ ბორჯომში ამხანაგ სერგოსთან, სადაც ის ისვენებდა.

საზოგადოდ წავედი ჩვენგან ძვირფასი, ღრმად საყვარელი და ახლობელი ვანო—ეს საკვირველი რევოლიუციონერი მუშა-ბოლშევიკი, რომელიც სულ უკანასკნელ დროს იყო ერთგული, შეუდრეკელი ლენინელი, ამიერ - კავკასიის ყველა ბოლშევიკებსა და მუშებისათვის საყვარელი. მაგრამ მისი ზეკვდილი რა არის იმ რიგის მდიდარ ცხოვრებასთან შედარებით, რომელიც ჰაფია ყველა ბრძოლით და ნაყოფიერი მუშაობით.

ყოველივე, რაც მან გააკეთა, ყოველივე, რაც მან მისცა რევოლიუციას, შეიძლება გავაჯამოთ რამდენიმე ათეულ ადამიანს შორის და თვითეულს ხელება იმდენს, რამდენიც საჭიროა იმისათვის, რომ მოიხადოს თავისი ვალი რევოლიუციის წინაშე. ასეთი იყო ვანო.

ჩვენ ყველანი, რომლებიც განვაგრძობთ ბრძოლას ლენინის საქმისათვის, იმ საქმისათვის, რომელსაც ვანომ შესწირა მთელი თავისი სიცოცხლე, სულ უკანასკნელ წუთამდე, უნდა ვცდილობდეთ დავემსგავსოთ ვანოს, „იყავით ისეთები, როგორიც იყო ვანო, მაშინ თქვენ იქნებით ღირსეული ლენინელები“ — ასე უნდა ვუთხრათ ჩვენ ყველა მუშას, ყველა კომუნისტს, კომკავშირელს, მთელ მოზარდ თაობას, ახალ ნორჩ ყლორტებს.

მოხუცი ვანო განაგრძობდა დარჩენილიყო ახალგაზრდა, ეს იმიტომ, რომ მთელი მისი ბუნება გაღელვნილი იყო რევოლიუციონური სიფიზიზმით, ბოლშევიკური ფხიზელი სულით. ამ სიფიზიზმით, როგორც ყო ველთვის, ბოლშევიკების რანის კომპორტა წყვა წინ ახალ გამარჯვებათა გზით კლასობრივ ბრძოლებში სპირაშორისო პრომლეტარული რევოლიუციისათვის. საუკეთესო ძეგლად ვანოს ახალ სოლოკჟნე იქნება ჩვენი ბრძოლა, ჩვენი მუშაობა, საუკეთესო ძეგლი — ეს იქნება ხუთწლიანი გეგმის მეხამე გადაწყვეტი წლის ამოცანათა შესრულებით შესრულება, სოციალისტური ეკონომიის საძირკველის ყველის ძლევამოსილად დამთავრება, ბრძოლა მთელი ოპორტუნიზმის წინააღმდეგ, ბრძოლა კომმუნიზმისათვის.

ახალი ქარხნები და ფაბრიკები, ახალი ელექტრო - სადგურები, სოციალისტური ინდუსტრიის ახალი გიგანტები, ხაბეთის ქარხნების ტრაქტორები, რომლებიც გადაბარებენ მინდვრებს, რომ იქ იბრძოს ბოლშევიკური ნათეხმა, ყოველივე, რისგანაც იქმნება მთელი ცხოვრების სოციალისტური გარდაქმნის ჩვენი ბრძოლის ეპოქა, აი, რა ახარებდა ვანოს, აი, რა ახურებდა მას. ყოველივე ეს კიდევ უფრო მეტი იქნება, სოციალისტური მშენებლობის გამძაფრებული ტემპების ხაშუალებით შეიქნება ისტორიისათვის არნახული კომუნისტური ხაზოგადოება. მხოლოდ გული გაუკვდა და ხწუხარ, რომ ჩვენ ერთად ამ შრომას არ განაგრძობს ძვირფასი ვანო.

ისეთები, როგორიც იყო ვანო, ძველი გვარდიიდან ცოტა-ღა დარჩა. ჩვენი მოვალეობაა—ვეჭირ არ ნახოდეთ მუშაობის დროს, როგორც ეს ხშირად ჩვენ ვეწევით, არა თუ არ დავიწყოთ ძველი ლენინური გვარდია, არამედ გავაძლეროთ ყურადღება და მზრუნველობა ამ გვარდიისადმი, რომლის საუკეთესო წარმომადგენელი იყო დაუვიწყარი ვანო.

ს. ტ. ვარდანიანი (როზენი).

ამხ. ვანო

ამხ. ვანოს სახელს ყველგან ღებულებენ — საქართველოში, ამიერ-კავკასიაში, მთელ კავშირში. მას იცნობს პოონერების ნაწილი, იცნობს მოწინავე კომკავშირი, იცნობს მუშათა კლასი და მშრომელთა გლეხობა, განსაკუთრებით კარგად იცნობს მას ძველი ბოლშევიკური გვარდია.

ვანოს იცნობენ არა მარტო მისი მეგობრები, არამედ პროლეტარიატის დიქტატურის მტრებიც. შემთხვევითია თუ არა, რომ ვანოს სახელს ყველა იცნობს? არ არის შემთხვევითი, ვინაიდან მოსახლეობის უდიდესი უმრავლესობისათვის — მშრომელთა და ჩაგრულთათვის — ვანო წარმოადგენდა თავდადებულ, ერთგულ მეგობარს, რომელიც მუდამ მზად იყო ყოველგვარი მსხვერპლი გაეღო თავისი კლასის ინტერესებისათვის, მუშათა კლასის მტრებზე შეურიგებლად გამარჯვების ინტერესებისათვის. ამიტომ ვანოს სახელს იცნობდნენ მისი მეგობრები, როგორც საყვარელ, თავდადებულ მეგობრის და ამხანაგის სახელს.

ხოლო როგორ იცნობდნენ მას პროლეტარიატის დიქტატურის მტრები? იცნობდნენ, როგორც ჯერ კიდევ სიყმაწვილიდანვე მათ შეურიგებელ მტერს. ვანომ არ იცოდა, თუ რა იყო შიში მუშათა კლასის მტრებთან ბრძოლაში, რასთვისაც ვანო არა ერთხელ მჯდარა მეფის და შემდეგ მენშევიკების პატიმრობაში და არა ერთხელ გადაუსახლებიათ შორეულ ჩრდილოეთ“ საიდანაც ყოველთვის წერილებით გაქცეულა, რათა მუშათა კლასი კვლავ და კვლავ აემხედრებინა ცარიზმთან საბრძოლველად.

ამჟამად გასაკვირი არ არის, რომ ვანო სახელს ერთნი თაყვანთცემენ, მეორენი თავიანთი მეგობრის სინონიმად. ხოლო მეორენი — მუშათა კლასის მტრები — თაყვანთი მტრის სინონიმად.

ვანომ ასეთი სახელი დაიმსახურა იმით, რომ ის ჯერ კიდევ 1896 წლიდან ყოველთვის თავდადებულად იბრძოდა ძველი ბოლშევიკური რაზმის მოწინავე რიგებში მუშათა კლასის გამარჯვებისათვის, კომუნიზმისათვის.

მაგრამ ვანოსათვის არა მარტო ეს იყო დამსახსიათებელი. ამხსთან დაკავშირებულია მისი სხვა თვისებაც: კომუნიზმის საქმისათვის სავსებით თავდადებული, როგორც დარწმუნებული, შეგნებული, მოწინავე მუშა, გამოსული გლეხთა უღარიბესი წრიდან, — ის უაღრესად გულთბილ დამოკიდებულებას ირჩენდა კლასობრივად თავის ელემენტების მიმართ, რომ არაყერი ეთქვათ მუშათა კლასის საქმისათვის თავის უმჯობეს თანამებრძოლ ამხანაგებთან ურთიერთობაში. ვანო ყოველთვის ზრუნავდა ამხანაგების საჭიროებაზე, რაღაც მოიალუთრებით ბრძნის, როცა იგი საჭიროდ განსაკუთრებით მაშინ, როცა იგი საჭიროდ ამა თუ იმ გაჭირვებულ მოქმედ და გლეხისათვის დახმარების აღმოჩენას, მაგრამ ამას ამა თუ იმ მიზეზით ვერ ახერხებდა. ვანო არაჩვეულებრივ ფაქიზი იყო ადამიანების მიმართ, ის ხშირად ეკამათებოდა ამხანაგებს, ეკამათებოდა ხანგრძლივად, ეკამათებოდა ხანგრძლივად, ეკამათებოდა ხანგრძლივად

ამ ქალაქის ყველა ბინის ნახევარზე მეტი ელექტრონათურებით არის განათებული

ელექტროსადგურის ახალი ტურბინა ამუშავებს

ელექტროსადგურის ახალი ტურბინა ამუშავებს

ელექტროსადგურის ახალი ტურბინა ამუშავებს

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ